

Skutečnost a realita

Slovníkově znamenají oba termíny jakoby totéž, ale to je jen otázka lexikální konvence. Svými kořeny sahají obě slova vždy někam jinam: slovo realita je odvozeno od res = věc, a znamená v jistém smyslu jakousi nivelizaci všeho jsoucího resp. „skutečného“ na něco věčného (až „věcového“). Naproti tomu české slovo „skutečnost“ ukazuje na „skutek“, tedy na uskutečňování, tedy aktivitu, činnost. Využijeme proto této šťastné okolnosti (náhody?) a zahrneme veškerou realitu, tj. všechny reálné věci, do rámce skutečnosti, která pak bude pojmově rozsáhlejší, širší a pojme do svého rámce i skutečnosti nevěcové, nevěčné. Jaké to budou? Tady záleží na našem rozhodnutí, co jak nazveme (na běžný úzus se tu nemůžeme spolehnout, protože nebývá dostatečně upřesněn).

(Písek, 150918-1.)